

DOCTOR HONORIS CAUSA

UNIVERSITAT INTERNACIONAL DE CATALUNA

Discurs cloenda a càrrec del rector de la UIC, Sr. Josep Argemí

Il·lustríssims Doctors; Digníssimes autoritats; Claustre acadèmic; Comunitat universitària, Senyores i senyors,

L'acte d'avui és, com han pogut veure, un dels més solemnes i més carregats de simbolisme de tots els que es poden celebrar en una universitat; es tracta d'acollir en el claustre de doctors dues persones per raó dels seus mèrits extraordinaris.

A la UIC és la tercera vegada que hi té lloc una investidura doctor *honoris causa*, tot i que som una universitat jove. Entenem que aquestes incorporacions enriqueixen extraordinàriament la nostra Institució, i a la vegada són una ocasió per retre homenatge a persones dignes d'exemple per a la nostra comunitat i per a la societat en general.

Des de fa uns quants anys estem vivint, a Espanya i a tot Europa, una època de canvis en l'estructura de l'educació superior que no s'havien donat en cap època anterior; el denominat procés Bolonya, que aquest any s'ha acabat d'implantar, suposa un canvi de paradigma pel que fa a tres aspectes fonamentals: la docència, la recerca i el paper central de la universitat en el progrés de la societat del coneixement.

Els doctors *honoris causa* avui investits són, en les seves trajectòries respectives, exemples de molts dels aspectes representats en el procés de convergència europea de l'educació superior.

El doctor Valentí Fuster va saber, des de molt aviat, que per completar la seva formació de postgrau era necessari sortir de l'entorn habitual per anar allà on hi havia els millors recursos materials i humans dins la seva especialitat, i així el veiem en les seves

diferents etapes, primer a Gran Bretanya i després als Estats Units; va incorporar ben aviat uns hàbits d'estudi i de treball que el van permetre adquirir les virtuts universitàries essencials per a qualsevol professor: esperit crític, transformació de la informació en coneixement, creativitat, etc.

Aquests hàbits són, juntament amb les qualitats personals, el que fan que un professor universitari, un investigador, deixi empremta i reti un gran servei a la societat. Però, tot i que són innegables el talent i les aportacions del doctor Fuster en el camp de la cardiologia, m'agradaria destacar un aspecte de la seva trajectòria vital que el fa un personatge singular: em refereixo a la seva preocupació perquè arribi a la societat en forma de canvis d'estil de vida el que ell ha descobert a través de la recerca, de manera que no es quedi, com és freqüent, dins la torre de marfil de les publicacions especialitzades, sinó que pugui arribar a la societat en general.

En el doctor Fuster s'hi apleguen el savi i l'educador; el creador de ciència i el que es preocupa per les altres persones. Podem trobar, dins l'ideal d'humanisme cristià, que anima la Universitat Internacional de Catalunya, un exemple més palès de com es pot portar a terme la nostra missió?

Tot això és el que en el nou concepte d'universitat s'anomena docència, recerca, desenvolupament, innovació i transferència de coneixement a la societat. En aquestes paraules es poden resumir els mèrits del nostre doctorand. Gràcies, doctor Fuster, per haver acceptat formar part del nostre claustre. Estic segur que ens farà de guia per al nostre professorat, especialment per a la Facultat que l'ha proposat, la Facultat de Medicina i Ciències de la Salut.

El otro doctor vestido hoy es el doctor Joaquín Navarro-Valls. El doctor Navarro-Valls, tal y como han oído en la *laudatio* que nos ha ofrecido el doctor Aragonés, ha tenido una trayectoria bien diferente de la del doctor Fuster, pero no por ello menos merecedora de la distinción.

Me gustaría, en primer lugar, destacar el hecho de su condición de licenciado en dos áreas de conocimiento aparentemente poco conectadas: La Psiquiatría y el Periodismo.

Digo aparentemente porque, como se ha demostrado en su persona, ambas han actuado sinérgicamente hasta darle unas competencias profesionales capaces de desarrollar brillantemente una tarea tan difícil como la que él ha llevado a cabo. Se trata de un ejemplo más de la fecundidad de la transversalidad de conocimientos. El doctor Navarro-Valls no ha hecho carrera académica, pero es un maestro de la comunicación.

Este es, de nuevo, un ejemplo de lo que pretende Bolonia: la incorporación a la universidad de talento procedente, no de la academia, sino del mundo empresarial, industrial y profesional. Es, de alguna manera, como si volviésemos a recuperar aquellos tiempos en los que el conocimiento y, sobre todo el oficio, se transmitía de una manera práctica de maestro a discípulo, sin la mediación de la lección magistral impartida por profesores simples transmisores de teoría.

Del doctor Navarro-Valls podemos aprender mucho sobre cómo hacer llegar a los medios la imagen de un gran personaje, no solamente con eficacia sino también con honestidad y verdad, cualidades que no son moneda corriente en el mundo que nos rodea. Gracias, doctor Navarro-Valls, por haber aceptado la incorporación a nuestro claustro.

És hora d'acabar. Avui, com he dit en començar, és un gran dia per a la UIC. Durant aquests 13 anys, la nostra institució ha lluitat per justificar la seva raó de ser en una societat com la catalana, en què no manquen places universitàries i en un entorn on de vegades es considera la universitat privada com quelcom de més.

La UIC no té afany de lucre; no té una altra missió que servir la societat formant ciutadans que, des de la més alta qualificació acadèmica, hagin incorporat en la seva vida i professió un afany de cercar la veritat i el bé; segurs que, només així, la persona podrà ser veritablement lliure, tal com diu el nostre lema institucional. Ciutadans que siguin incorruptibles i, des d'aquestes bases, constitueixin els pilars de la regeneració que necessita la nostra societat i que, sens dubte, arribarà. Els doctors investits avui ens han mostrat, en els seus pròpies vides, que això és possible.

Moltes gràcies a tots i a totes per la seva presència. Declaro l'acte clausurat.